

# РЕШЕНИЕ

№ 534

гр. Р., 19.07.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – Р., XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александър С. Станчев

при участието на секретаря Елена В. И.а  
като разгледа докладваното от Александър С. Станчев Административно наказателно дело № 20234520200224 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от ЗМВР във вр. с чл. 145 - чл. 178 АПК.

Производството е образувано по постъпила в съда жалба от адв.С.С. от АК-Р., в качеството на пълномощник на Е. Е. Т. от гр.Р., срещу Заповед за задържане на лице с рег.№ 3363з-166/24.12.2022г., издадена от М. В. А. - мл. автоконтрольор първа степен при сектор „ПП“ – ОДМВР-Р., с която на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР е разпоредено задържане на жалбоподателя за срок от 24 часа.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразността на атакуваната заповед, издадена в противоречие на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби на закона. Моли се за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Жалбоподателят и пълномощника му са редовно призовани, явяват се и двамата, поддържат жалбата и представят в с.з. писмени и гласни доказателства.

Ответната страна – издателят на атакуваната заповед М. В. А. - мл. автоконтрольор първа степен при сектор „ПП“ – ОДМВР-Р. е редовно

призован, явява се в с.з. лично, представлява се и от упълномощен процесуален представител – гл.ю.к.Г.Д.. Поддържат заповедта като законосъобразна и представят допълнително писмени и гласни доказателства.

Съдът, съобразявайки материА.те по делото – представената административна преписка и събраните в с.з. писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна :

На 24.12.2022г., около 00,15ч., св.К. Т. /пол. служител – КО в ГООР – Второ РУ – ОДМВР – Р., назначен наряд заедно със свой колега/ спрели за проверка л.а. модел/марка „Сеат Ибиза“, с рег.№ \*\*\*\*, движещ се в гр.Р. по ул.“П.“ /до №10/, в посока ул.“И.В.“. По време на проверката установили, че водач на автомобила е жалб.Е. Т., като в автомобила се намирА. още 2 лица /едното от които св.Н. И./. С оглед възникнало съмнение у пол. служители, че жалб.Т. е употребил наркотични вещества и/или техни аналози /жалбоподателят бил с разширени зеници, държал се превъзбудено и говорил несвързано/, били повикани и изпратени на мястото на проверката пол. служители към сектор „ПП“ – ОДМВР – Р. - М. В. А. - мл. автоконтрольор първа степен при сектор „ПП“ – ОДМВР-Р. и св.И. И., също пол. служител-мл. автоконтрольор и пол. наряд на тази дата с отв.М.А.. След като пристигнА. на мястото на проверката М. А. и И. И. изпробвА. с негово съгласие жалб.Т. за употребил наркотични вещества и/или техни аналози с техническо средство „Драгтест 5000“, с фабр. №ARNJ-0003. Резултатът от теста бил, че жалб.Т. е употребил три вида наркотични вещества – канабис-25, метамфетамин и амфетамин. Св.И. съставил на жалб.Т. АУАН Серия ГА №860601, за извършено от него нарушение по чл.5, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДвП, който Т. отказал да подпише, на последния бил издаден също талон за медицинско изследване №11522 и протокол за извършена проверка за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози. Бил извършен от пол. служители обиск на трите лица и на л.а. модел/марка „Сеат Ибиза“, с рег.№ \*\*\*\* /за което също издаден съответен протокол/, а жалб.Т. бил отведен със служебния автомобил /доброволно и без ползване на технически средства и/или употреба на сила/ от отв.М. В. А. и св.И. И. в ЦСМП към УМБАЛ – Канев – Р. за да даде ако желае кръвна проба за лабораторно изследване за употребил наркотични вещества и/или техни аналози, като според св.И. и отв.М. А. жалб.Т. дал биологичен материал, след което бил откаран в конвойното отделение на ОДМВР - Р., във основа на издадената от отв.М.А. и

предмет на настоящото производство Заповед за задържане на лице с рег.№ 3363з-166/24.12.2022г. Срещу разписка на жалбоподателя било връчено копие от заповедта. В нея се посочвало, че жалбоподателят е задържан за 24ч. в 00,37ч. на 24.12.2022г. в гр.Р. на основание чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР във връзка с : „*управление на автомобил след употреба на наркотични вещества и/или техни аналози.*“. Впоследствие жалб.Т. бил освободен в 14,10ч. на 25.12.2022г. За извършените от пол. служители действия била съставена и докладна записка от св.И.И..

Гореизложената фактическа обстановка съдът установи въз основа на представените и приложени по делото писмени доказателства отстраните, както и от събраните гласни доказателства, посредством проведените разпити на поисканите от страните свидетели.

При така установената фактическа обстановка съдът, съобразявайки се с разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, извърши преценка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК и направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, подадена от лице, пряко засегнато от административния акт, отговаря на изискванията на чл.150 и чл. 151 от АПК, съдържа и предвидените в закона форма и реквизити. Жалбата е подадена в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК. Заповед за задържане на лице с рег. № 3363з-166/24.12.2022г. е връчена на 25.12.2022г., когато жалбоподателят е бил освободен, а жалбата срещу заповедта е с дата 09.01.2023г., което е видно от входящия от пощенското клеймо на плика с който е изпратена до ОДМВР - Р..

Съдът намира, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При осъществяване на проверка на оспорения акт, съдът следва на основание чл.168 от АПК да извърши съдебен контрол относно неговата законосъобразност, като съобрази критериите по чл.146 от АПК. За да се приеме от съда, че оспорената заповед е законосъобразна, е необходимо да са установени в тяхната съвкупност всички изисквания за вА.дност на административния акт, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно-производствените правила, да не противоречи на материалноправните разпоредби и да съответства на целта на закона. Липсата на някое от посочените основанията в чл.146 от АПК, води до недействителност на административния акт.

Преценката, да. порокът от който акта страда води до нищожност или унищожаемост, следва да изхожда от това да. нарушението на изискването за вА.дност е съществено, което води до неговата отмяна или особено съществено, което обуславя неговата нищожност.

Заповедта, предмет на съдебния контрол, е издадена от материално и териториално компетентен административен орган. Съобразно разпоредбите на чл. 72, ал.1 от ЗМВР правомощие да задържат граждани имат полицейски органи, каквото качество издаА.ят заповедта има по смисъла на чл.57, ал.1 от ЗМВР. Това обстоятелство се установява от приложените по делото доказателство – Удостоверение с рег.№336р-6943 от 28.02.2023г. от ОД МВР Р., от които е видно, че М. В. А. - мл. автоконтрольор първа степен при сектор „ПП“ – ОДМВР-Р. от 17.12.2014г. и до настоящия момент е държавен служител по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР – полицейски орган. Предвид посоченото съдът приема, че оспорената заповед е законосъобразна, издадена от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Реквизитите на съдържанието на заповедта за задържане са определени в чл. 74, ал.2 от ЗМВР. Съобразно т.2 на същата разпоредба заповедта трябва да съдържа както фактически, така и правни основания за издаването. Следователно, по силата на специалната правна норма в заповедта трябва да е посочено не само правното основание, но и конкретните фактически обстоятелства като основание за задържане на лицето. Фактическите основания следва не просто да бъдат изложени от органа, а да кореспондират с правните основания по издаването на заповедта. Като правно основание в заповедта е посочено чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, което според разпоредбата е: лице за което има данни, че е извършило престъпление. Задържането под стража на основание чл.72, ал.1, т.1, вр. чл. 73 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл.72 от ЗМВР принудителна административна мярка, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. За прилагането на процесната принудителна административна мярка не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Същата се предприема с цел започване на

разследване срещу вероятния извършител на престъпление. Разпоредбата на чл.7, ал.1, т.1 от ЗМВР предполага нА.чието на достатъчно данни по смисъла на чл. 207, ал. 1, вр. чл. 211, ал.1 от НПК, от които да може да се направи основателно предположение, че конкретно лице е извършило престъпление, като тези данни следва да са нА.чни преди постановяването на мярката, респ. при задържането на лицето. Следователно данните следва да са нА.чни преди издаване на административния акт по задържането на лицето, а не да се установяват след това. Обратното би довело по-скоро до произвол при прилагането на мярката и необосновано задържане на лица, което противоречи на целта ѝ. Целта на мярката е не да се ограничи свободата на лицето, а да се попречи на заподозрения да извърши престъпление, да се укрие, или да зА.чи извършено престъпление, както и да осуети наказателно преследване.

В случая в заповедта е посочено, че задържането е във връзка с евентуално извършено от жалб.Е. Т. и квА.фицирано от отв.М. А. „управление на автомобил след употреба на наркотични вещества и/или техни аналози.“ – достатъчни данни за извършено от Т. престъпление по чл.343б, ал.3 от НК. Изпълнителното деяние по горепосочения член от НК не задължава пол. служител да изписва и цифрово наказателната норма която посочва законодателя, която конкретизира, кое е евентуално извършеното престъпление. Събраните и представени по делото доказателства водят съда на извод за обоснованото предположение за в извършване от Т. на посоченото в заповедта престъпление и за необходимостта за прилагане на принудителна административна мярка задържане на лицето за срок от 24 часа. В заповедта се съдържат достатъчно по обем фактически основания и описание на относимите факти и обстоятелства.

Съдът не споделя основните доводи пълномощника на жалбоподателя, че т.к. по делото не били представени доказателства за техническа изправност на техническо средство „Драгтест 5000“, с фабр. №ARNJ-0003, то по делото не било, че жалб.Т. бил лице за което има данни, че е извършило престъпление. В случая законодателят еднозначно е посочил, че пол. служител следва да прецени дА. има данни, че дадено лице е извършило престъпление, а не самият издател на процесната заповед да доказва впоследствие с каквито и да са способности, че към момента на задържането, лицето за които е събрал данни, че е извършил престъплението действително

го е извършил от обективна и/или субективна страна. В тази връзка за установяването на данни за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК законосъобразно е използвано от пол. служители техническо средство „Драгтест 5000“, с фабр. №ARNJ-0003, което е отчело 3 вида наркотични вещества използвани от жалбоподателя по време на управление на МПС. В Тази връзка и предвид многогодишните му приятелски отношения с жалб.Т., съдът не приема за достоверни свидетелските показания на св.Н.И., че жалб.Т. не е употребявал наркотични вещества на датата когато му е извършен теста с техническото средство /24.12.2022г./, както и това, че Т. изобщо не е употребявал наркотични вещества назад във времето.

Основната цел на задържането на лица по чл. 72, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗМВР, като принудителна мярка е свързана с осигуряването на възможност за събиране на доказателства, при предотвратяване на възможността съпричастните лица да укрият доказателства, да се укрият, да осуетят разследването, да подпомогнат други лица да избегнат наказателно преследване или да им въздействат с оглед укриване на доказателства или лъжесвидетелстване или осигуряване възможност на органите на МВР да изпълняват своите задължения в рамките на своята компетентост.

Задържането с правно основание чл.72, ал.1, т.1 и т.2 от „Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР/, като принудителна административна мярка (ПАМ), се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. В чл.5, §.1 от ЕКПЧ се изисква на първо място задържането да е „законосъобразно“, което включва условието да бъде спазен редът и формата, предписани от националния закон. Така, чрез изискването за законосъобразност, Европейската конвенция бланкетно препраща по същество към националното право. Съгласно разпоредбата на чл.6, ал.2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта за която актът се издава. В контекста на принципа по чл.6, ал.2 от АПК прилагането на ПАМ по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел.

Налагането на принудителната административна мярка в случая е оправдано, защото са били налице конкретни данни, че задържането е извършено с оглед на обществен интерес за разкриване на извършителя на

престъпление, който интерес, независимо от презумпцията за невинност, надделява над правилото за зачитане на личната свобода. Изведените от практиката на Европейския съд по правата на човека принципи по прилагането на чл.5, §.1 от ЕКПЧ, съотнесени към настоящия случай, сочат, че за задържането на жалбоподателя са налице достатъчно данни, обуславящи реална необходимост в името на обществен интерес, който е предпочетен над правото на зачитане на личната му свобода.

От друга страна, следва да се отчете и обстоятелството, че жалбоподателят е освободен много преди изтичане на 24-часовия период на задържане /освободен е в 14,10ч. на 25.12.2022г., вместо в 00,37ч. на следващия ден/, което сочи за съразмерност на мярката в съответствие с чл.6 от АПК, за упражняване на правомощията по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като не се допуска засягане на правата и законните интереси на гражданите в по-голяма степен от най-необходимото за постигане на законната цел.

Предвид изложеното съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган при спазване на административно производствените правила и материално правните разпоредби, поради което същата се явява правилен и законосъобразен акт. Жалбата е неоснователна и като такава, следва да бъде оставена без уважение.

По разноските: При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗПП, вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ ответникът има право на разноски за възнаграждение за юрисконсулт, които са в размер на 240лв, предвид фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 пр. последно от АПК,  
Съдът

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Е. Е. Т. от гр.Р., с ЕГН - \*\*\*\*\*, срещу Заповед за задържане на лице с рег.№ 33633-166/24.12.2022г., издадена от М. В. А. - мл. автоконтрольор първа степен при сектор „ПП“ – ОДМВР-Р., с която на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР е разпоредено задържане на

жалбоподателя за срок от 24- часа, като неоснователна.

**ОСЪЖДА** Е. Е. Т. от гр.Р. с ЕГН – \*\*\*\*\*, да заплати разноси по делото – възнаграждение за юрисконсулт, в размер на 240лв, по сметката на ОДМВР Р..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд Р., в 14-дневен срок от днес, когато е обявено на страните.

Съдия при Районен съд – Р.: \_\_\_\_\_